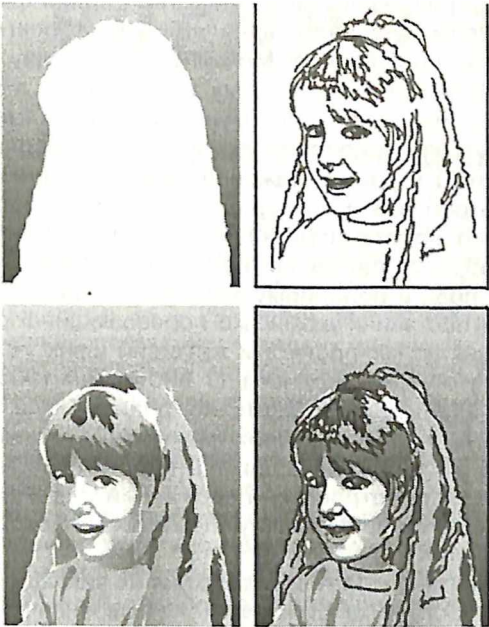

ФАКУЛЬТЕТ

психологічних наук Фомічова Л.І.); 2) **ОЛІГОФРЕНОПЕДАГОГІКИ** (доц. Турчинська В.Є.); 3) **ЛОГОПЕДІЇ** (доктор педагогічних наук Шеремет М.К.); 4) **ТИФЛОПЕДАГОГІКИ** (доц. Синьова Є.П.).

Факультет здійснює підготовку спеціалістів-дефектологів з усіх дефектологічних спеціалізацій: сурдопедагогіки, олігофренопедагогіки, логопедії та тифлопедагогіки, за чотирма формами навчання – на стаціонарі, на заочній формі, через перепідготовку кадрів на спецфакультеті у складі факультету, через екстернат. Факультет унікальний тим, що він єдиний в Україні готує спеціалістів з таких спеціалізацій, як сурдопедагогіка, тифлопедагогіка, трудове навчання. Сьогодні на факультеті за всіма формами навчання навчається понад 1500 студентів з 14 спеціалізацій, що практично забезпечує підготовку дефектологів для всіх типів спецшкіл і спеціальних дошкільних закладів України. За роки свого існування факультет підготував понад 7 тис. учителів-дефектологів.

На факультеті успішно працює аспірантура і докторантура. В 1993 році відкрито спеціалізовану Вчену раду з захисту кандидатських дисертацій із спеціальної педагогіки і психології. За цей час випускниками факультету захищено 11 кандидатських дисертацій, а в 1997 році при інституті дефектології захистили докторські дисертації М.К. Шеремет, Л.І. Фомічова. Факультет пишається своїми випускниками серед яких академіки АПН України М.Д. Ярмаченко, С.Д. Максименко, директор інституту психології АПН України, Синьов В.М., члени-кореспонденти АПН України Бех І.Д., директор інституту проблем виховання АПН України, Бондар В.І., директор Інституту дефектології АПН України, Пустовойтов Є.П., директор спецшколи № 15 м. Києва, проф. Н.Ф. Засенко, доктор психологічних наук Фомічова Л.І., зав. кафедрою сурдопедагогіки, доктор педагогічних наук Шеремет М.К., зав. кафедрою логопедії, доктор педагогічних наук зав. лабораторією сурдопедагогіки інституту дефектології АПН України Засенко В.В. та багато інших.

Факультет готує фахівців з музичного виховання та художньої культури – майбутніх учителів музики та художньої культури загальноосвітніх школах, учителів етики та естетики в ліцеях, гімназіях.

Студенти з високим рівнем спеціальної музичної підготовки мають можливість за час навчання отримати додаткову кваліфікацію викладача середніх та вищих навчальних закладів з виконавських дисциплін (фортепіано, баян, акордеон, скрипка, бандура, гітара), хорового диригування, музично-теоретичних дисциплін, постановки голосу, а також керівника концертної діяльності у позашкільних закладах.

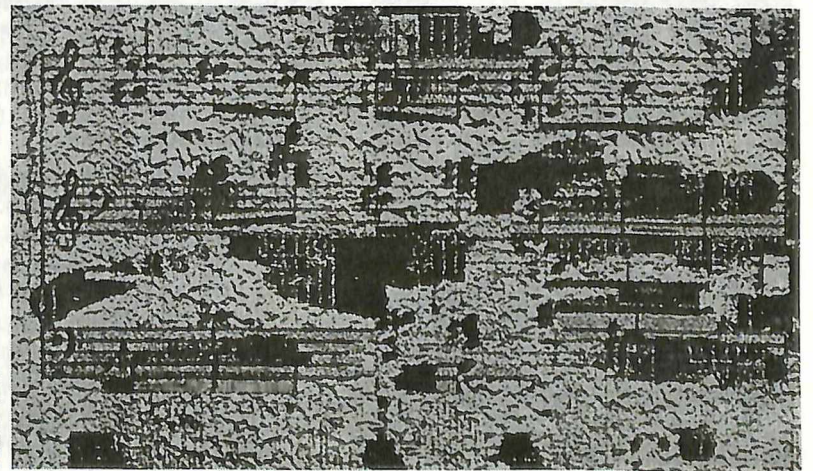
У 1997 році Міністерством освіти України на музично-педагогічному факультеті НПУ ім. М.П. Драгоманова була ліцензована **СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ХОРЕОГРАФІЯ**, а з 1998-1999 навчального року здійснюється набір студентів у кількості 25 осіб, що навчаються за навчальним планом «Хореографія і художня культура». Підготовка спеціаліста педагога-балетмейстера, викладача хореографічних дисциплін та художньої культури передбачає його використання для роботи: як викладача ритміки і хореографії в дитячих дошкільних установах, загальноосвітніх школах, ліцеях, будинках дитячої творчості, хореографічних студіях тощо; як педагога-балетмейстера в ансамблях народного та бального танців, фольклорно-етнографічних колективах; як учителя художньої культури в загальноосвітніх навчальних закладах.

Музично-педагогічний факультет НПУ ім. М.П. Драгоманова є провідним серед факультетів з даного профілю педагогічних вузів України завдяки перш за все своєму сильному професорсько-викладацькому складу. Так, **КАФЕДРУ МЕТОДИКИ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ, СПІВІВ ТА ХОРОВОГО ДИРИГУВАННЯ** очолює ушлявлений музикант, видатний диригент, народний артист України, академік АПН України А.Т. Авдієвський; на провідних кафедрах викладачами працюють відомі виконавці – народні артисти України В.Г. Турець і А.А. Кондратюк, заслужені артисти, доценти Н.П. Куделя, В.В. Тіткін, Н.В. Афанасьєва; висококваліфіковані педагоги-музиканти – доктори педагогічних наук, професори Г.М. Падалка, О.П. Рудницька, О.П. Щолокова.

У різні часи на факультеті викладали такі відомі музиканти, як народний артист СРСР, проф. С.І. Турчак, нар.арт. СРСР, проф. А.Ю. Мокренко, нар. арт. України, проф. О.Ю. Петровський, нар.арт. України Я.І. Орлов, нар. арт. України Є.В. Дущенко, нар. арт. СРСР П.І. Муравський, засл. арт. України В.М. Рязанцев, засл. арт. України П.І. Терпелюк.

Музпедівці працюють і творять під орудою чуйного і товариського декана – заслуженого діяча мистецтв України, професора Анатолія Георгійовича Болгарського

Колектив музично-педагогічного факультету відомий своїми виконавськими традиціями. Студентські хорові колективи під керівництвом доцентів П.А. Ковалика, Л.А. Байди, П.М. Ніколаєнко стали переможцями Всеукраїнського конкурсу хорів ім. М. Леонтовича, чимало

ФАКУЛЬТЕТ

студентів є лауреатами та дипломантами всеукраїнських та міжнародних професійних конкурсів. За межами нашої країни відомий фольклорний колектив «Червона калина» (кер. доц. Т.С. Левшенко).

На музично-педагогічному факультеті нині функціонують 4 кафедри: **МЕТОДИКИ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ, СПІВІВ ТА ХОРОВОГО ДИРИГУВАННЯ** (завідувач – нар. арт. України, академік АПН України А.Т. Авдієвський); **ГРИ НА МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТАХ** (завідувачка – доктор пед. наук, проф. О.П. Рудницька); **ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ МУЗИКИ** (завідувачка – доктор мистецтвознавства, доц. Г.І. Побережна); **ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ** (завідувач – нар. арт. України, доц. М.П. Мозговий). На цих кафедрах працюють 90 викладачів, 30 концертмейстерів, 10 лаборантів, 1 навчальний майстер. Серед них – академік АПН України, 9 докторів наук, професорів, 34 кандидата наук, доцентів, 8 народних і 10 заслужених артистів України.

У 2000 році на факультеті відкрито нову спеціальність *естрадний спів*. Для забезпечення її функціонування побудовано і оснащено студію звукозапису.

На музично-педагогічному факультеті за ініціативою і художнім керівництвом проф. Г.М. Падалки засновано «Українську філармонію для дітей та юнацтва», яка проводить велику музично-просвітницьку роботу серед школярів столиці. З матеріалів роботи філармонії підготовлено 2 відеопосібника з кращими композиціями та лекціями-концертами.

В **ЛАБОРАТОРІЇ МУЗИЧНОЇ БІОФІЗИКИ** (керівник проф. В.Й. Козлін) введено комп'ютерні програми для самостійного індивідуального та групового навчання студентів із використанням максимально швидких методик для розвитку професійних навичок.

В історії українського мовознавства і вищої філологічної освіти почесне місце належить докторові філологічних наук, професорові Михайлу Андрійовичу Жовтобрюху (1905-1995) – великому трудівникові, в особі якого гармонійно поєдналися мудрість ученого і вчителя, чесність і принциповість людини та громадянина, товарищескість і постійне бажання бути корисним усім тим, хто потребував його порад і допомоги. Особливо ж необхідно наголосити на мужності й оптимізмі М.А. Жовтобрюха, що ніколи не залишали його попри всі трагічні події в родинному житті та складні суспільно-політичні обставини української пореволюційної історії, осторонь яких не міг пролягати життєвий шлях ученого.

М.А. Жовтобрюх народився 17 листопада 1905 р. в с. Ручки на Полтавщині в селянській родині. Після закінчення 1923 р. вищих трирічних педкурсів у Гадячі учителював. З 1926 р. навчався в Дніпропетровському ІНО (тепер Дніпропетровський державний університет), де одержав вищу філологічну (1929 р.) та історичну (1930 р.) освіту.

Творчу біографію М.А. Жовтобрюха як викладача вищої школи і дослідника широкого кола мовознавчих проблем визначила перша з них. З 1930 р. він протягом десятиліть викладав різні лінгвістичні дисципліни у Запорізькому, Київському, Тюменському, Бухарському і Черкаському педагогічних інститутах. З 1959 р. понад два десятиліття М.А. Жовтобрюх працював в Інституті мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України старшим науковим співробітником, завідувачем відділу, науковим консультантом. Працюючи в науковому академічному закладі, учений не залишав викладацької роботи в тодішньому Київському державному педагогічному інституті, з яким доля пов'язала його в 1937 р. У цьому вищому навчальному закладі М.А. Жовтобрюх у різні роки обіймав посади доцента кафедри української мови, декана філологічного факультету, проректора з навчальної роботи, завідувача кафедри російської мови.

У М.А. Жовтобрюха були широкі й багатогранні мовознавчі зацікавлення, однак серед них можна виділити кілька проблем першорядної ваги, що стали предметом аналізу у фундаментальних наукових студіях та вдумливих лінгводидактичних працях. Ідеться насамперед про проблеми історії української мови, фонетичну, граматичну і лексичну структуру мови, підручники й посібники з різних мовознавчих дисциплін для студентів-філологів – майбутніх учителів української мови.

Питанням історії української мови М.А. Жовтобрюх присвятив дві визначні монографічні праці «Мова української преси (до середини дев'яностих років XIX ст.)» (К., 1963) і «Мова української періодичної преси (кінець XIX – початок XX ст.)» (К., 1970). Без жодних перебільшень можна стверджувати, що згадані праці залишатимуться неперевершеними, очевидно, до того часу, поки не з'явиться новий дослідник такого наукового сумління і такої працездатності, якими зарекомендував себе М.А. Жовтобрюх, збираючи вичерпний фактичний матеріал і аналізуючи на його підставі шляхи становлення української літературної мови, репрезентованої протягом XIX ст. в різних періодичних виданнях. Не зважаючи на імперські заборони й переслідування, українська преса в умовах царської Росії виступила важ-